

lemmer satte stor Priis derpaa, saa kunde man altid foretage et saadant Forsøg paa at sælge den, naar det blot ikke skulde være à tout prix, men at Resultatet dog vilde blive det samme, nemlig at Fabrikken fik disse tre Proveaar. Dette synes jeg da er den aldeles ikke blot almindelige, men ogsaa ene rigtige Maade at gaae frem paa, naar man er kommen til den Anerkjendelse, paa den ene Side at det vilde være aldeles usvarligt uden videre at udsætte Fabrikken, saalænge det ikke fordrer noget som helst constant Tilskud, og paa den anden Side at Fabrikken ikke kan drives paa en forstandig og fornuftig Maade, medmindre den idetmindste har en saa kort Tid som 3 Aar til at kunne gjøre sine Calculer i, og det mindst i det Dieblis, da der er grundet Haab til at troe, at den kunde opnaae et gunstigt Resultat, hvad enten det saa ved Udløbet af de 3 Proveaar maatte vise sig hensigtsmæssigt at beholde den, eller man kunde opnaae et saadant Salg, som jeg alene vilde ansee for forsvarligt, nemlig et Salg, der conserverede Fabrikken som saadan paa private Hænder. Jeg kan altsaa virkelig ikke skjønne, at der i denne Forskjel vilde være tilstrækkelig Grund til, at forkaste Loven og til i Anledning af en saa vigtig Sag at træde i saa bestemt Modsetning til det andet Thing. Der er næsten ved alle Sager en finantiel Side, og jeg troer ikke, at vi her i en Forsatning, der har to ligeberetigede Thing ved Siden af hinanden, ere berettigede til, ved blot at erklære Sagen for finantiel, at fordrer Ret til alene at afgjøre den.

Re: Det er nu slet ikke Tilfældet, at den Liebhaber, der havde gjort Bud paa Fabrikken, ikke vilde udbetale en Skilling derpaa, saaledes som den sidste Taler ansøgte; men, naar han i det Hele ikke kunde træde i en saadan Underhandling med Regjeringen, at han ret kunde faae at vide, hvad den forlangte derfor, saa kan man jo heller ikke vente, at der skulde skee noget egentlig constant Bud derpaa. Desuden er det vistnok ogsaa meget sandsynligt, at han og enhver Liebhaber helst ønsker sig befriet for ogsaa at skulle kjøbe Beholdningen, og det er jo heller ikke nødvendigt at sælge den til den Samme, som kjøber Fabrik-

ken. Det er meget rimeligt, at en ny Eier, som maatte vil drive Fabrikken efter nye Metoder, slet ikke ønsker at overlæses med den gamle Beholdning, hvoraf meget jo er aldeles ubrugelige og castable Vare. Det er med ligesaa lidt Føie, den sidste ærede Taler har sigtet til, som om man vilde seie ud og sælge til Redbrydelse. Ja, man vil seie ud, hvad Fabrikken selv maa seie ud, og hvad den for lang Tid siden burde have seiet ud, de tildeels usælgelige Dele af den ældre Beholdning. Det maa man søge at blive af med, og det gjorde man Ret i at gjøre jo for jo heller, enten man sælger Fabrikken eller ikke. Men jeg veed endnu mindre, hvor han kan tænke paa, at man vil sælge Bygninger til Redbrydelse. Det er, som bekendt, Bygningen, navnlig Hovedbygningen paa Skibmagergade, der vistnok ikke behøver at sælges dertil. Der er mange Anvendelser, hvortil den upaatvilelig vil blive kjøbt, og om Gaardens inderste Dele end ikke for Tiden ere stikkede til Andet end til Pakhuusbrug, saa er ogsaa Saadant meget tjenligt i de Hænder, som en saadan Eiendom kan antages at ville komme i. Den er for ikke et Aar siden bleven vurderet til 80,000 Rbd., og det kan vel ikke antages, at en saadan Eiendom nu kun skulde finde Kjøbere til Redbrydelse. Jeg kan forøvrigt aldeles slutte mig til den ærede Taler for Christianshavn (Fenger), og skal kun tillade mig at seie et Par Ord til hvad han har sagt. Naar han nemlig yttrede, at man vil præjudicere de kommende Rigsdage ved, med en Lov endnu at opretholde Fabrikken i 3 Aar, saa, maa jeg hertil seie, svækker man ogsaa derved Regjeringens mulige Bestræbelser for at faae den solgt; thi Regjeringen kan jo netop, naar man forkaster Loven, og Fabrikkens Drift altsaa foreløbig er bestemt for eet Aar, benytte Leiligheden til at skaffe Liebhabere tilveie. Den kan jo i Løbet af dette Aar sætte Fabrikken til Auction eller skaffe andre Liebhabere mod nærmere Approbation, som skal gives ved en Lov, der forelægges den næste Rigsdag. Noget Eignende er jo netop steet ved en anden Stats-eiendom. Derfor kan jeg heller ikke indrømme Rigtigheden af den høitærede Indenrigsministers Ord, at man